

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Første Afdeling)

9. november 2017*

»Appel – statsstøtte – artikel 107, stk. 1, TEUF – public service-radio- og TV-virksomhed – foranstaltninger, som de danske myndigheder har truffet i forhold til den danske TV-station TV2/Danmark – begrebet »statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler« – Altmark-dommen«

I sag C-649/15 P,

angående appel i henhold til artikel 56 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, iværksat den 3. december 2015,

TV2/Danmark A/S, Odense (Danmark), ved advokat O. Koktvedgaard,

appellant,

de øvrige parter i appelsagen:

Europa-Kommissionen ved T. Maxian Rusche, B. Stromsky og L. Grønfeldt, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt i første instans,

Kongeriget Danmark ved C. Thorning, som befuldmægtiget, bistået af advokat R. Holdgaard,

Viasat Broadcasting UK Ltd, West Drayton (Det Forenede Kongerige), ved advokaterne S. Kalsmose-Hjelmborg og M. Honoré,

intervenienter i første instans,

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, R. Silva de Lapuerta (refererende dommer), og dommerne C.G. Fernlund, A. Arabadjiev, S. Rodin og E. Regan,

generaladvokat: M. Wathelet,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

* Processprog: dansk.

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 30. maj 2017,
afsagt følgende

Dom

- 1 TV2/Danmark A/S har med sin appel nedlagt påstand om delvis ophævelse af Den Europæiske Unions Rets dom af 24. september 2015, TV2/Danmark mod Kommissionen (T-674/11, herefter »den appellerede dom«, EU:T:2015:684), hvorved Retten dels annullerede Kommissionens afgørelse 2011/839/EU af 20. april 2011 om Danmarks foranstaltninger (C 2/03) for TV2/Danmark (EUT 2011, L 340, s. 1, herefter »den omtvistede afgørelse«), i det omfang Kommissionen heri havde fastslået, at reklameindtægterne fra 1995 og 1996 overført til TV2/Danmark via TV2-Fonden udgjorde statsstøtte, dels i øvrigt frifandt Kommissionen for TV2/Danmark A/S' søgsmål.

De faktiske omstændigheder, der ligger til grund for tvisten

- 2 TV2/Danmark er et dansk TV-selskab, som blev oprettet i 1986. Det blev først stiftet med retlig form af en uafhængig statslig virksomhed og blev herefter med regnskabs- og skattemæssig virkning fra den 1. januar 2003 omdannet til et aktieselskab. TV2/Danmark er det næststørste offentlige TV-selskab i Danmark, idet det største er Danmarks Radio.
- 3 TV2/Danmarks opgave består i at producere og sprede landsdækkende og regionale TV-programmer. Spredningen kan bl.a. ske ved hjælp af radioanlæg, satellit- eller kabelsystemer. De public service-forpligtelser, der påhviler TV2/Danmark, er fastsat af kulturministeren.
- 4 Ud over de offentlige TV-selskaber findes der på det landsdækkende danske TV-marked kommercielle TV-selskaber. Det drejer sig bl.a. for det første om Viasat Broadcasting UK Ltd (herefter »Viasat«) og for det andet om en enhed bestående af SBS TV A/S og SBS Danish Television Ltd (herefter »SBS«).
- 5 TV2/Danmark blev oprindeligt etableret ved hjælp af rentebærende statslån, og selskabets virksomhed skulle ligesom Danmarks Radios virksomhed finansieres gennem de licensafgifter, som alle danske TV-seere skal betale. Den danske lovgiver valgte dog, at TV2/Danmark til forskel fra Danmarks Radio tillige skulle have mulighed for at oppebære indtægter fra bl.a. reklamevirksomhed.
- 6 Som følge af en klage fra SBS Broadcasting SA/TV Danmark, indgivet den 5. april 2000, blev ordningen for finansiering af TV2/Danmark gjort til genstand for en undersøgelse ved Kommissionen i beslutning 2006/217/EF af 19. maj 2004 om Danmarks foranstaltninger til fordel for TV2/Danmark (EUT 2006, L 85, s. 1, berigtiget i EUT 2006, L 368, s. 112, herefter »den første TV2-beslutning«). Denne beslutning omfattede perioden fra 1995 til 2002 og vedrørte følgende foranstaltninger: TV-licensafgifter, overførsler fra fonde til finansiering af TV2/Danmark (TV2-Fonden og Radiofonden), ad hoc-tildelinger af midler, fritagelse for selskabsskat, fritagelse for betaling af renter og for tilbagebetaling af lån tildelt TV2/Danmark ved selskabets oprettelse, statsgaranti for driftslån og gunstige betingelser for betaling af afgifter, som TV2/Danmark skyldte for brug af landsdækkende sendefrekvens (herefter under ét »de omhandlede foranstaltninger«). Endelig vedrørte Kommissionens undersøgelse ligeledes tilladelsen til TV2/Danmark til at sende via lokale frekvenser i en netværksopsætning og forpligtelsen for alle ejere af fællesantenneanlæg til at sende TV2/Danmarks public service-programmer i deres anlæg (must-carry).
- 7 Efter sin undersøgelse af de omhandlede foranstaltninger fandt Kommissionen, at de udgjorde statsstøtte i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 107, stk. 1, TEUF, med den begrundelse, at ordningen for finansiering af TV2/Danmark, som tilsigtede at kompensere omkostningerne ved dette

selskabs public service-tjenester, ikke opfyldte den anden og den fjerde af de fire betingelser, der blev fastslået af Domstolen i dom af 24. juli 2003, Altmark Trans og Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415, herefter hvad angår disse betingelser »Altmark-betingelserne«).

- 8 Kommissionen fastslog i øvrigt, at den nævnte støtte, der i årene fra 1995 til 2002 var ydet af Kongeriget Danmark til TV2/Danmark, var forenelig med det indre marked i henhold til artikel 106, stk. 2, TEUF, med undtagelse af et beløb på 628,2 mio. danske kroner (DKK) (ca. 85 mio. EUR), som den kvalificerede som »overkompensation«. Kommissionen fastslog således, at Kongeriget Danmark skulle tilbagesøge dette beløb med renter fra TV2/Danmark.
- 9 Den første TV2-beslutning blev gjort til genstand for fire annullationssøgsmål anlagt dels af TV2/Danmark (sag T-309/04) og af Kongeriget Danmark (sag T-317/04), dels af TV2/Danmarks konkurrenter Viasat (sag T-329/04) og SBS (sag T-336/04).
- 10 Ved dom af 22. oktober 2008, TV2/Danmark m.fl. mod Kommissionen (T-309/04, T-317/04, T-329/04 og T-336/04, EU:T:2008:457), annullerede Retten den første TV2-beslutning. Retten fastslog i dommen, at det var med rette, at Kommissionen havde fundet, at den public service-TV-opgave, som var blevet tildelt TV2/Danmark, svarede til definitionen af tjenesteydelser af almen økonomisk interesse med hensyn til radio- og TV-virksomhed. Retten bemærkede imidlertid ligeledes, at der forelå flere uregelmæssigheder ved den første TV2-beslutning.
- 11 Retten fastslog således for det første ved en undersøgelse af spørgsmålet om, hvorvidt de foranstaltninger, der var omfattet af den første TV2-beslutning, anvendte statslige midler, at Kommissionen – i forhold til kvalificeringen som statsmidler eller ej – ikke havde begrundet sin vurdering for så vidt angik den omstændighed, at den reelt havde medregnet reklameindtægterne fra 1995 og 1996. Retten fastslog for det andet, at Kommissionens undersøgelse af spørgsmålet om, hvorvidt den anden og den fjerde Altmark-betingelse var opfyldt, ikke byggede på en seriøs undersøgelse af de konkrete, retlige og økonomiske betingelser, som lå til grund for fastsættelsen af den del af licensmidlerne, der tilfaldt TV2/Danmark. Den første TV2-beslutning var følgelig behæftet med en begrundelsesmangel på dette punkt. Retten fastslog for det tredje, at Kommissionens vurderinger vedrørende støttens forenelighed i henhold til artikel 106, stk. 2, TEUF, og særligt hvorvidt der forelå en overkompensation, ligeledes var behæftet med manglende begrundelse. Ifølge Retten skyldtes denne utilstrækkelige begrundelse, at Kommissionen ikke havde foretaget nogen seriøs undersøgelse af de konkrete retlige og økonomiske betingelser, som i undersøgelsesperioden lå til grund for fastsættelsen af den del af licensmidlerne, der tilfaldt TV2/Danmark.
- 12 Som følge af annullationen af den første TV2-beslutning foretog Kommissionen en fornyet undersøgelse af de omhandlede foranstaltninger. Ved denne lejlighed henvendte den sig til Kongeriget Danmark og TV2/Danmark og modtog i øvrigt bemærkninger fra tredjeparter.
- 13 Efter denne undersøgelse vedtog Kommissionen den omtvistede afgørelse.
- 14 Afgørelsen vedrører de foranstaltninger, der blev truffet i forhold til TV2/Danmark i perioden fra 1995 til 2002. Kommissionen tog imidlertid under sin undersøgelse ligeledes hensyn til de rekapitaliseringsforanstaltninger, der blev truffet i løbet af 2004 som følge af den første TV2-beslutning.
- 15 I den omtvistede afgørelse opretholdt Kommissionen sin holdning for så vidt angik kvalificeringen af de omhandlede foranstaltninger som »statsstøtte« i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF. Kommissionen anførte for det første, at reklameindtægterne for 1995 og 1996 udgjorde statsmidler, og vurderede for det andet – idet den undersøgte, om der forelå en selektiv fordel – at de omhandlede foranstaltninger ikke opfyldte den anden og den fjerde Altmark-betingelse. Skønt Kommissionen i den første TV2-beslutning havde fastslået, at beløbet på 628,2 mio. DKK (ca. 85 mio. EUR) udgjorde en

overkompensation, der var uforenelig med artikel 106, stk. 2, TEUF, fandt den i den omtvistede afgørelse, at dette beløb udgjorde en passende kapitalbuffer for TV2/Danmark. I denne afgørelses konklusion fastslog Kommissionen følgende:

»Artikel 1

De foranstaltninger, Danmark i årene mellem 1995 og 2002 iværksatte til fordel for TV2/Danmark i form af de i denne afgørelse omhandlede licensmidler og andre foranstaltninger, er forenelige med det indre marked efter artikel 106, stk. 2, [TEUF].«

Sagen for Retten og den appellerede dom

- 16 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 30. december 2011 anlagde TV2/Danmark sag med påstand om delvis annullation af den omtvistede afgørelse.
- 17 TV2/Danmark nedlagde principalt påstand om annullation af den omtvistede afgørelse, for så vidt som Kommissionen heri havde fastslået, at de omhandlede foranstaltninger udgjorde statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF.
- 18 TV2/Danmark nedlagde subsidiært påstand om annullation af den omtvistede afgørelse, for så vidt som Kommissionen heri havde konkluderet, at
  - de undersøgte foranstaltninger alle udgjorde ny støtte
  - de licensmidler, der i årene 1997-2002 blev overført til TV2/Danmark og derefter videreført til Regionerne, udgjorde statsstøtte til TV2/Danmark
  - de reklamemidler, der i årene 1995 og 1996 samt ved TV2-Fondens nedlæggelse i 1997 blev overført fra TV2-Fonden til TV2/Danmark, udgjorde statsstøtte til TV2/Danmark.
- 19 Retten annullerede ved den appellerede dom den omtvistede afgørelse, i det omfang Kommissionen heri havde fastslået, at reklameindtægterne fra 1995 og 1996 overført til TV2/Danmark via TV2-Fonden udgjorde statsstøtte, og frifandt i øvrigt Kommissionen.

Parternes påstande

- 20 TV2/Danmark har med sin appel nedlagt følgende påstande:
  - Den appellerede dom ophæves, for så vidt som den frifinder Kommissionen for TV2's principale påstand; der træffes afgørelse i sagen, og den omtvistede afgørelse annulleres, for så vidt som den fastslår, at de undersøgte foranstaltninger udgjorde statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF; subsidiært hjemvises sagen til Retten.
  - Den appellerede dom ophæves, for så vidt som den frifinder Kommissionen for anden del af TV2's subsidiære påstand; der træffes afgørelse i sagen, og den omtvistede afgørelse annulleres, for så vidt som den fastslår, at de licensmidler, der i årene 1997-2002 blev overført til TV2/Danmark og derefter videreført til Regionerne, udgjorde statsstøtte til TV2/Danmark; subsidiært hjemvises sagen til Retten.

- Den appellerede dom ophæves, i det omfang selskabet heri pålægges at bære sine egne omkostninger og betale tre fjerdedele af Kommissionens omkostninger, og denne institution tilpligtes at betale de omkostninger, som TV2/Danmark har afholdt såvel for Retten som for Domstolen, eller, såfremt sagen hjemvises til Retten, indbringes sagen tillige for denne med henblik på, at denne træffer afgørelse om sagsomkostningerne.

21 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Appellen forkastes.
- TV2/Danmark tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

22 Kongeriget Danmark har nedlagt påstand om, at appellen tages til følge i sin helhed.

23 Viasat har nedlagt følgende påstande:

- Appellen forkastes i sin helhed.
- Subsidiært, såfremt Domstolen skulle ophæve den appellerede dom helt eller delvist, træffes afgørelse om sagens realitet, og den omtvistede afgørelse opretholdes på de af TV2/Danmark anfægtede punkter.
- TV2/Danmark tilpligtes at betale de omkostninger, som Viasat har afholdt såvel for Retten som for Domstolen.

Om appellen

24 TV2/Danmark har til støtte for appellen fremsat to anbringender.

Det første anbringende

Parternes argumenter

25 TV2/Danmark har med sit første anbringende gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved at forkaste den principale påstand i selskabets søgsmål på grundlag af en urigtig fortolkning og anvendelse af den fjerde Altmark-betingelse.

26 TV2/Danmark er bl.a. af den opfattelse, at Retten, henset til den særlige karakter af den public service-opgave, som selskabet skal udføre, og til anvendelsen med tilbagevirkende kraft af Altmark-betingelserne, ikke burde have foretaget en strengt bogstavelig fortolkning og anvendelse af den fjerde Altmark-betingelse, men burde have begrænset sig til at efterprøve, om denne betingelses formål i det foreliggende tilfælde var opfyldt.

27 Ifølge TV2/Danmark er en sådan anvendelse således umulig, eftersom den virksomhedssektor, inden for hvilken selskabet opererer, ikke har en konkurrencepræget og erhvervsmæssig dimension, og der derfor ikke eksisterer en »referencevirksomhed«, med hvilken den sammenligning, der kræves efter den nævnte betingelse, kan gennemføres.

28 TV2/Danmark har således gjort gældende, at Retten burde have anvendt den fjerde Altmark-betingelse under hensyntagen til dens formål og have fastslået, at dette formål i betragtning af Rigsrevisionens revision af TV2/Danmarks regnskaber var blevet nået. Følgelig burde Retten have fastslået, at denne betingelse var opfyldt.

- 29 TV2/Danmark har tilføjet, at denne vurdering bestyrkes af den omstændighed, at Altmark-betingelserne i det foreliggende tilfælde blev anvendt med tilbagevirkende kraft, og af det heraf følgende indgreb i retssikkerheden.
- 30 Kongeriget Danmark er enig i TV2/Danmarks argumentation.
- 31 Kommissionen og Viasat har bestridt, at TV2/Danmarks første anbringende kan antages til realitetsbehandling, og har anført, at det under alle omstændigheder er ugrundet.
- 32 TV2/Danmark har i sin replik anfægtet den argumentation, hvormed Kommissionen og Viasat har bestridt, at selskabets appel kan antages til realitetsbehandling, idet selskabet i det væsentlige har gjort gældende, at de anbringender og argumenter, der er indeholdt i dets appelskrift, rejser retsspørgsmål.
- 33 Kongeriget Danmark har i sin duplik gjort gældende, at TV2/Danmarks appel kan antages til realitetsbehandling. Denne medlemsstat har navnlig anført, at spørgsmålet om fortolkningen og anvendelsen af den fjerde Altmark-betingelse er et retligt spørgsmål, og at Rettens bedømmelser vedrørende dette spørgsmål udgør retlige bedømmelser, som kan være genstand for en efterprøvelse fra Domstolens side i en appelsag.

Domstolens bemærkninger

- 34 Det skal bemærkes, at det efter Domstolens faste praksis fremgår af artikel 256 TEUF, af artikel 58, stk. 1, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol og af artikel 168, stk. 1, litra d), i Domstolens procesreglement, at et appelskrift præcist skal angive, hvilke elementer der anfægtes i den dom eller kendelse, som påstås ophævet, samt de retlige argumenter, der særligt støtter denne påstand, idet appellen eller det pågældende anbringende i modsat fald afvises (jf. bl.a. dom af 20.9.2016, Ledra Advertising m.fl. mod Kommissionen og ECB, C-8/15 P – C-10/15 P, EU:C:2016:701, præmis 35 og den deri nævnte retspraksis).
- 35 De krav til begrundelse, der følger af disse bestemmelser, kan ikke anses for opfyldt, når appelskriftet – endog uden at indeholde en argumentation, der har til formål præcist at angive den retlige fejl, som den appellerede dom eller kendelse angiveligt er behæftet med – blot gentager eller gengiver de anbringender og argumenter, der allerede er blevet fremført for Retten, herunder de anbringender og argumenter, der var støttet på faktiske omstændigheder, som Retten udtrykkeligt har afvist at lægge til grund. En sådan appel har i realiteten kun til formål at opnå, at de i stævningen for Retten nedlagte påstande pådømmes endnu en gang, hvilket ligger uden for Domstolens kompetence (jf. bl.a. dom af 20.9.2016, Ledra Advertising m.fl. mod Kommissionen og ECB, C-8/15 P – C-10/15 P, EU:C:2016:701, præmis 37 og den deri nævnte retspraksis).
- 36 Det skal i øvrigt tillige bemærkes, at det følger af artikel 256, stk. 1, andet afsnit, TEUF og af artikel 58, stk. 1, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, at en appel er begrænset til retsspørgsmål. Det er derfor alene Retten, der har kompetence til at fastlægge og bedømme de relevante faktiske omstændigheder og til at tage stilling til de beviser, den forelægges. Bedømmelsen af disse faktiske omstændigheder og beviser er således ikke et retsspørgsmål, der som sådant kan efterprøves af Domstolen under en appelsag, medmindre disse omstændigheder og beviser er blevet urigtigt gengivet (jf. bl.a. dom af 15.6.2017, Spanien mod Kommissionen, C-279/16 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2017:461, præmis 36).
- 37 TV2/Danmark har imidlertid med sit første anbringende i det væsentlige begrænset sig til at gentage eller gengive argumenter, som selskabet allerede har fremført for Retten, med henblik på at opnå en fornyet prøvelse ved Domstolen af sit annullationsspørgsmål.

- 38 Dette anbringende rummer i øvrigt ikke nogen præcis formulering af retlige argumenter, der har til formål specifikt at identificere en retlig fejl, som den appellerede dom i denne henseende skulle være behæftet med, men hviler på en anfægtelse af Rettens bedømmelse af faktiske omstændigheder af bl.a. den konkurrenceprægede og erhvervsmæssige dimension i radio- og TV-sektoren, af spørgsmålet om, hvorvidt der eksisterer en mellemstor, veldrevet og tilstrækkeligt udstyret virksomhed, med hvilken TV2/Danmarks omkostninger kan sammenlignes, og af karakteren af Rigsrevisionens revision af TV2/Danmarks regnskaber. TV2/Danmark har imidlertid ikke i denne forbindelse påberåbt sig, at de faktiske omstændigheder eller beviserne er blevet åbenbart urigtigt gengivet.
- 39 TV2/Danmark har desuden ikke godtgjort, at en anderledes bedømmelse af de faktiske omstændigheder eller en formålsfortolkning af den fjerde Altmark-betingelse ville have ført til en anden bedømmelse end den, som Retten nåede til.
- 40 I øvrigt er det første anbringende uvirksomt, i det omfang Retten i den appellerede doms præmis 132-148 ligeledes fastslog, at de af TV2/Danmark fremførte argumenter, selv om den fjerde Altmark-betingelse i den konkrete sag skulle anvendes i det væsentlige eller på en mindre stringent måde, under alle omstændigheder forblev utilstrækkelige i forhold til at godtgøre, at Kommissionen havde begået en retlig fejl ved anvendelsen af denne fjerde betingelse.
- 41 Det samme gælder for den argumentation, der vedrører en anvendelse med tilbagevirkende kraft af Altmark-betingelserne, eftersom disse betingelser giver mulighed for at udelukke foranstaltninger fra anvendelsesområdet for artikel 107, stk. 1, TEUF, som uden dom af 24. juli 2003, Altmark Trans og Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415), uden videre ville have været omfattet af begrebet »støtte« som omhandlet i denne bestemmelse. Følgelig kan den manglende anvendelse af de nævnte betingelser ikke anses for at støtte TV2/Danmarks argumentation.
- 42 Følgelig skal dette anbringende forkastes, idet det delvist afvises, delvist er ugrundet.

Det andet anbringende

Parternes argumenter

- 43 TV2/Danmark har med sit andet anbringende gjort gældende, at Retten traf afgørelse ultra petita, overskred grænserne for sin legalitetskontrol og tilsidesatte kontradiktionsprincippet ved at realitetsbehandle og forkaste den anden og subsidiært nedlagte påstand, selv om TV2/Danmark og Kommissionen ikke var uenige om kvalificeringen af de midler fra licensafgifterne, som TV2/Danmark overførte til sine regionale stationer.
- 44 TV2/Danmark har i øvrigt anført, at Rettens realitetsvurdering er baseret på en åbenlyst ukorrekt fortolkning af dansk ret.
- 45 TV2/Danmark har navnlig gjort gældende, at dansk lovgivning ikke pålægger selskabet at overføre et vederlag til sine regionale stationer for leveringen af de regionale programmer, som det rundkaster. Det fremgår heller ikke af denne lovgivning, at overførslen til disse stationer af midlerne fra licensafgifterne udgjorde en vederlagsforpligtelse, som TV2/Danmark selv varetog over for de nævnte stationer som modydelse til leveringen af disse programmer.
- 46 Kongeriget Danmark er enig i TV2/Danmarks argumentation.
- 47 Kommissionen og Viasat har bestridt, at det andet anbringende kan antages til realitetsbehandling, og har anført, at det under alle omstændigheder er ugrundet.

Domstolens bemærkninger

- 48 Eftersom det andet anbringende i det væsentlige består i en anfægtelse af Rettens fortolkning af dansk ret, skal det indledningsvis bemærkes, at der her er tale om et faktisk spørgsmål, der som udgangspunkt falder uden for Domstolens kontrol.
- 49 Hvad således under en appelsag angår Rettens vurderinger i forhold til national ret er Domstolen kun kompetent til at efterprøve, om denne ret er blevet gengivet forkert (jf. dom af 3.4.2014, Frankrig mod Kommissionen, C-559/12 P, EU:C:2014:217, præmis 79, og af 10.11.2016, DTS Distribuidora de Televisión Digital mod Kommissionen, C-449/14 P, EU:C:2016:848, præmis 44).
- 50 I denne henseende skal det bemærkes, at en urigtig gengivelse af omstændighederne skal fremgå på åbenbar vis af sagsakterne, uden at det skal være fornødent at foretage en fornyet vurdering af de faktiske omstændigheder og beviserne (jf. dom af 3.4.2014, Frankrig mod Kommissionen, C-559/12 P, EU:C:2014:217, præmis 80, og af 10.11.2016, DTS Distribuidora de Televisión Digital mod Kommissionen, C-449/14 P, EU:C:2016:848, præmis 45).
- 51 I den konkrete sag fremgår det imidlertid ikke, at der er sket en sådan urigtig gengivelse, idet TV2/Danmark ikke præcist har angivet, hvilke faktiske omstændigheder eller hvilke beviser Retten eventuelt skulle have gengivet urigtigt, og heller ikke har påvist forekomsten af fejl fra Rettens side, der kunne have ledt denne til at gengive de faktiske omstændigheder eller beviser urigtigt.
- 52 Navnlig har TV2/Danmark ikke godtgjort, at Retten har foretaget bedømmelser, der på åbenbar vis går imod indholdet af bestemmelserne i dansk lovgivning, eller at den har tillagt disse bestemmelser en rækkevidde, som de helt åbenbart ikke har.
- 53 Det skal fastslås, at TV2/Danmark – under påskud af at foreholde Retten at have begået en retlig fejl ved udøvelsen af sin retslige prøvelse af den omtvistede afgørelse og at have gengivet disse bestemmelser urigtigt – reelt har begrænset sig til at kritisere Rettens bedømmelse af beviserne i form af de nævnte bestemmelser, hvilke beviser allerede er blevet præcist analyseret i den appellerede doms præmis 169-173, med det formål under appelsagen at opnå en ny og mere detaljeret gennemgang af dansk ret og en ny bedømmelse af de faktiske omstændigheder og beviserne.
- 54 Den omstændighed, at TV2/Danmark og Kommissionen i sagen for Retten ikke var uenige om fortolkningen af den omtvistede afgørelse med hensyn til kvalificeringen af de midler fra licensafgifterne, som TV2/Danmark overførte til sine regionale stationer, er uden betydning for lovligheden af Rettens udøvelse af den nævnte prøvelse.
- 55 Det følger således af retspraksis, at det påhviler Unionens retsinstanser at fortolke Kommissionens afgørelser på baggrund af den begrundelse, der fremgår af disse afgørelser, og efter omstændighederne uafhængigt af den argumentation, som denne institution har fremført under sagen (jf. i denne retning dom af 19.7.2012, Alliance One International og Standard Commercial Tobacco mod Kommissionen, C-628/10 P og C-14/11 P, EU:C:2012:479, præmis 72-79, af 19.3.2013, Bouygues og Bouygues Télécom mod Kommissionen m.fl. og Kommissionen mod Frankrig m.fl., C-399/10 P og C-401/10 P, EU:C:2013:175, præmis 126-129, og af 30.11.2016, Kommissionen mod Frankrig og Orange, C-486/15 P, EU:C:2016:912, præmis 130-132).
- 56 Som det fremgår af den appellerede doms præmis 154, 157 og 173, blev TV2/Danmark i øvrigt hørt herom, og selskabet afstod fra at fratage sit søgsmål på dette punkt.
- 57 Følgelig skal det andet anbringende forkastes, idet det delvist afvises, delvist er ugrundet.
- 58 Under disse omstændigheder bør appellen forkastes i det hele.

Om Kommissionens påstand om ændring af begrundelsen

- 59 Kommissionen har med sin påstand gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved at fastslå, at den anden Altmark-betingelse var opfyldt i den konkrete sag, og har anmodet Domstolen om at foretage en ændring af begrundelsen i denne henseende. Denne anmodning er relevant, såfremt TV2/Danmarks første anbringende om anvendelsen af den fjerde Altmark-betingelse tages til følge.
- 60 TV2/Danmark har bestridt, at denne anmodning kan antages til realitetsbehandling.
- 61 Det følger af Domstolens faste praksis, at det er en forudsætning for, at en påstand om ændring af begrundelsen kan antages til realitetsbehandling, at der foreligger en retlig interesse, forstået på den måde, at påstanden med sit resultat kan tilføre den part, som har nedlagt den, en fordel. Dette kan være tilfældet, når en påstand om ændring af begrundelsen udgør et forsvar mod et anbringende fremsat af sagsøgeren (jf. dom af 11.7.2013, Ziegler mod Kommissionen, C-439/11 P, EU:C:2013:513, præmis 42, og af 22.6.2016, DK Recycling und Roheisen mod Kommissionen, C-540/14 P, EU:C:2016:469, præmis 42).
- 62 Da Altmark-betingelserne er kumulative, og da TV2/Danmarks første anbringende er blevet forkastet, har Kommissionen ikke den nødvendige interesse i at fremsætte sin påstand.
- 63 I øvrigt kan denne påstand, som Kommissionen har fremsat i sit svarskrift til den foreliggende appel, og som hverken tilsigter, at appellen helt eller delvist tages til følge, afvises eller forkastes, ikke udvide genstanden for denne appel (jf. analogt dom af 10.11.2016, DTS Distribuidora de Televisión Digital mod Kommissionen, C-449/14 P, EU:C:2016:848, præmis 100 og 101).
- 64 Det følger heraf, at Kommissionens påstand skal afvises fra realitetsbehandling.

Sagsomkostninger

- 65 I henhold til procesreglementets artikel 184, stk. 2, træffer Domstolen afgørelse om sagsomkostningerne, såfremt appellen ikke tages til følge.
- 66 I henhold til procesreglementets artikel 138, stk. 1, der i medfør af det nævnte procesreglements artikel 184, stk. 1, finder anvendelse i appelsager, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom.
- 67 Da Kommissionen og Viasat har nedlagt påstand om, at TV2/Danmark tilpligtes at betale sagsomkostningerne, og da TV2/Danmark har tabt sagen, pålægges det dette selskab at bære sine egne omkostninger og betale samtlige omkostninger, som Kommissionen og Viasat har afholdt såvel i første instans som i forbindelse med den foreliggende appelsag.
- 68 Procesreglementets artikel 140, stk. 1, der i medfør af dette reglements artikel 184, stk. 1, ligeledes finder anvendelse i appelsager, bestemmer, at medlemsstater og institutioner, der er indtrådt i en sag, bærer deres egne omkostninger.
- 69 Kongeriget Danmark, der var intervenient i første instans, bærer sine egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Første Afdeling):

- 1) **Appellen forkastes.**
- 2) **TV2/Danmark A/S bærer sine egne omkostninger og betaler samtlige omkostninger, som Europa-Kommissionen og Viasat Broadcasting UK Ltd har afholdt såvel i første instans som i forbindelse med den foreliggende appelsag.**
- 3) **Kongeriget Danmark bærer sine egne omkostninger.**

Silva de Lapuerta

Fernlund

Arabadjiev

Rodin

Regan

Således bestemt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 9. november 2017.

A. Calot Escobar
Justitssekretær

R. Silva de Lapuerta
Formanden for Første Afdeling